

بیانیه کمیته مرکزی حزب کمونیست ایران بمناسبت برگزاری مراسم 16 آذر

علیرغم موج سازمان یافته سرکوب نهادهای امنیتی و اطلاعاتی رژیم جمهوری اسلامی و دستگیر کردن تعداد زیادی از فعالین دانشجویی چپ و تحت تعقیب قرار دادن تعدادی دیگر از آنها به منظور جلوگیری از برگزاری مراسم روز دانشجو، مراسم دانشجویان آزادیخواه و برابری طلب به مناسبت 16 آذر - روز دانشجو- در ظهر روز سه شنبه 13 آذرماه 1386 در مقابل دانشکده فنی دانشگاه تهران با شعارهای "نه به جنگ!"، "دانشگاه پادگان نیست" و "آزادی دانشجویان زندانی" با موفقیت برگزار گردید. فراخوانهای متعدد برگزاری مراسم از سوی جریانات دانشجویی چپ در دانشگاههای شهرستانها (شیراز، مشهد، تبریز و ...) و بیانیه های حمایت آنها از دانشجویان آزادیخواه و برابر طلب دانشگاههای تهران و دستگیر شدگان مراسم روز 13 آذر نیز منتشر گردید.

دانشجویان چپ، آزادیخواه و برابری طلب امسال نیز همچون چند سال اخیر بار دیگر نشان دادند که با برافراشتن و مطرح ساختن مطالبات رادیکال در سطح جامعه و پافشاری بر اتحاد استراتژیک با جنبش کارگری و سایر جنبشهای پیشرو اجتماعی (جنبش زنان و جنبش انقلابی کردستان)، قصد دارند تا سنت نوین و متمایزی را در جنبش دانشجویی ایران بنیان گذارند. باید دست آنها را از راه دور فشرده و به آنها به خاطر برگزاری موفقیت آمیز مراسم روز دانشجو با طرح شعارها و مطالبات رادیکال و ترقی خواهانه در این شرایط دشوار و اختناق پلیسی تریک گفت.

همانطور که ما در بیانیه دیگری تاکید کردیم، یورش سازمان یافته و همه جانبه نهادهای امنیتی و اطلاعاتی رژیم به فعالین دانشجویی چپ و به محاصره در آوردن محیط دانشگاه به منظور مرعوب کردن جنبش دانشجویی و ممانعت از برگزاری مراسم 16 آذر توسط فعالین چپ در دانشگاه صورت گرفت. اما نکته مهم دیگر که باید مورد توجه قرار گیرد این است که داغ ننگ مسئولیت سرکوب و دستگیری تهدید فعالین چپ جنبش دانشجویی علاوه بر این نهادها برپیشانی تمامی آن گرایشهای دست راستی و بورژوازی و لیبرالی ای نقش می بندد که در روزها و ماههای اخیر یک صدا مراکز امنیتی رژیم را به سرکوب و قلع و قمع کامل فعالین دانشجویی چپ در دانشگاههای ایران تحریض و تشویق می کردند و به "بستر سازی" برای اینچنین برخوردهایی مشغول بودند: از پاسدار- "روشنفکر" های دوم خردادی گرفته تا "نو اندیشان" دینی وابسته به "نهضت آزادی" و نیروهای ملی- مذهبی، از "دموکراسی" خواهان دارای سابقه دست داشتن در کشتارهای دهه 60 و لیبرال دموکراتهای با پیشینه فرماندهی سپاه پاسداران تا انجمنهای اسلامی و "دفتر تحکیم وحدت" - که پتانسیلهای و "استعداد" های نهفته ضد کمونیستی اش را به تدریج همانند سالهای آغازین پس از انقلاب 57 و دوران "انقلاب فرهنگی" آشکار می سازد - همه و همه از روزی که "شیخ لنینیسم" را بر آسمان دانشگاه و جنبش دانشجویی رصد کردند، از یکسو و قیاحانه فعالین دانشجویی چپ را به "همراهی عملی" و "تطابق گفتگمانی" با رژیم جمهوری اسلامی متهم می کردند و فعالین دانشجویی چپ را به خاطر "دستگیر نشدن" در مظان اتهام قرار می دادند و از سوی دیگر به طرق آشکار و پنهان چراغ سبزهها و پیامهای گوناگونی را از طریق رسانه هایشان به سمت نهادهای امنیتی با هدف برانگیختنشان به سرکوب جریان چپ دانشجویی ارسال می نمودند.

آنها بدین طریق عملاً اثبات کردند که برقراری هژمونی لیبرالیسم بر جنبشهای اجتماعی امروز ایران جز با یاری و همکاری موثر مراکز امنیتی جمهوری اسلامی و پشتیبانی عملی رسانه های جمعی طرفدار غرب ممکن نیست. آنها امروز این سیاست خود را از طریق بایکوت خبری دستگیری بیش از 30 تن از دانشجویان چپ در تهران و شهرستانها پیگیری می کنند. این شکل از جهت گیریهای این نیروها ، بیش از هرچیز پوشالی بودن راهبرد و الگوی "دموکراسی" مورد نظر اینان و "دموکراسی خواهی" مورد ادعایشان و "حق آزادی همه احزاب و گروهها" که گویا قرار است در این سیستم "به همگان اعطا شود" را به ما گوشزد می کند. آنان که حضور یک جریان دانشجویی با دامنه تاثیر گذاری مشخص را آن هم در شرایطی که خود زمام قدرت را هم در دست ندارند، بر نمی تابند و با تمام نیرو در کنار حاکمیت و دستگاههای سرکوبگرش در مقابل آن سنگر می گیرند و برای امحاء آن لحظه شماری می کنند ، چگونه قرار است در سیستم "دموکراتیک" مورد نظرشان "حق آزادی تشکل و بیان و اعتراض" احزاب و گروههای سراسری چپ و کمونیستی و تشکلهای توده ای کارگری و دانشجویی و ... را محترم بشمارند؟ اینان البته شاید به خوبی و درستی دریافته اند که جریان چپ در جنبش دانشجویی تازه نوک کوه یخ جنبش کمونیستی و کارگری ایران است و پیشبرد مطالبات دموکراتیک راستین مطرح در جامعه ایران جز از طریق پیشروی این جنبش میسر نخواهد بود. برگزاری موفقیت آمیز مراسم 16 آذر در روز سه شنبه توسط دانشجویان آزادیخواه و برابری طلب ، برای همه این جریانات نیز حاوی درسها و پیامهای فراوانی است .

به هر حال آن چنان که تاریخ به ما نشان می دهد ، جنبش دانشجویی ایران بمثابه جنبش پیشتاز اجتماعی در تاریخ معاصر این کشور ، یکی از کانونهای اصلی مبارزات آزادیخواهانه و برابری طلبانه مردم ایران به شکل عام و یکی از بسترهای اصل رشد سیاسی و نظری جنبش چپ ایران به شکل خاص بوده است . جریان چپ و کمونیستی با مبارزات و جانفشانیهای خویش ، سنت نیرومند و پرافتخاری را در نیم قرن اخیر در جنبش دانشجویی ایران پایه ریزی کرده است که به راحتی قابل نابود کردن یا نادیده گرفتن نیست . چهره های سرشناس چپ و کمونیست ایران نظیر فواد مصطفی سلطانی ، بیژن جزنی ، مسعود احمدزاده ، محمد حسین کریمی، جعفر شفیعی ، حمید اشرف ، صدیق کمانگرو دهها نام دیگر همه از دانشگاههای ایران سر بر آوردند. سازمانهای چپ رادیکال همگی در دوره ای در بستر جنبش و جریانهای دانشجویی تولد و رشد یا فتند. به طور مشخص و به عنوان مثال شکل گیری سازمان کردستان حزب ما (کومله) در مرحله آغازین فعالیت خود مرهون فعالیت محافل دانشجویی چپ در دانشگاههای تهران و تبریز بود. در جریان انقلاب بهمن 57 و سالهای نخست پس از آن نیز دانشگاه به یکی از مراکز و سنگرهای نیروهای چپ و کمونیست بدل گردید و رژیم جمهوری اسلامی با ابزار انجمنهای اسلامی و دفتر تحکیم وحدت کوشید با به راه انداختن "انقلاب فرهنگی" و کشتار و زندانی کردن دانشجویان چپ محیط دانشگاه را از افکار و جریانهای چپ و کمونیستی پاک سازد.

اتفاقاتی نظیر مراسم برگزار شده در روز 13 آذر و تحولات چند ساله اخیر جنبش دانشجویی و پاکرفتن مجدد یک جریان وسیع چپ در دانشگاههای ایران نشان می دهد که نیرو و توان حرکتی که از یک سنت پنجاه و چند ساله و پرافتخار در جنبش دانشجویی نیرو می گیرد ، به آسانی قابل حذف و نابود کردن و نادیده گرفتن نیست لذا هم رژیم جمهوری اسلامی تا کنون در دستیابی به اهداف خود با شکست مواجه شده است و هم خواب و خیالهای جریانهای دست راستی و بورژوازی سیاست ایران برای این جنبش ، تعبیر نشده و نخواهد شد. جریان چپ در

جنبش دانشجویی ایران همانطور که در سالهای گذشته عمل نموده باید در حد توانایی خود هم با امواج سرکوب و تعرض جمهوری اسلامی مقابله نموده و هم تحرکات و امواج جدید لیبرالیستی، بورژوازی و رفرمیستی را در به انحراف کشاندن مطالبات آزادیخواهانه و برابری طلبانه جنبشهای اجتماعی ایران عقیم و بی اثر نماید و این البته، مسیر پریپیچ و خم و دشواری است.

در پایان ضمن تبریک مجدد روز دانشجو به عموم دانشجویان ایران خصوصا دانشجویان چپ و آزادیخواه و برابری طلب دانشگاههای تهران و سراسر ایران بمناسبت برگزاری مراسمهای گوناگون و مستقل، دستگیری فعالین چپ جنبش دانشجویی را بار دیگر شدیداً محکوم نموده و از همه نهادهای مدافع حقوق بشر و آزادیخواه در سراسر جهان می خواهیم که دستگیری این فعالین را محکوم کنند و خواهان آزادی بدون قید شرط آنان باشند.

زنده باد آزادی، برابری، حکومت کارگری

کمیته مرکزی حزب کمونیست ایران

16 آذر 1386

7 دسامبر 2007